

ALAPTANÍTÁSOK

Törvény, vagy kegyelem 1. – Törvény, vagy kegyelem?

A következőkben a hit törvényéről fogtok tehát tanítást hallani.

Nemcsak hogy hiszem, hanem tudom is, hogy ez a mai tanítás nagyon sokban fog segíteni a hitetek növekedésében.

Róma 3:10-12

„Amint meg van írva, hogy nincs csak egy igaz is; Nincs aki megértse, nincs aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs aki jót cselekedjék, nincs csak egy is.”

Halljátok a hívőket sokszor idézni, hogy: *hát, hiszen meg van írva, hogy nincsen csak egy igaz is!*

Ezért aztán azt mondják ezek az emberek, hogy: *hát nincsen akkor megigazulás sem.*

Pedig nem tudják a többi Igét:

2Korinthus 5:21

„Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.”

Mi Isten igazsága vagyunk Jézus Krisztusban.

Talán nem úgy *tűnünk*, mintha igazak lennénk, talán nem úgy *beszélünk*, mintha mi igazak lennénk, talán nem úgy *cselekszünk* állandóan, mintha igazak lennénk - de Isten Igéje azt mondja, hogy mi igazak vagyunk Isten előtt – és nekünk bizony egyezésben kellene lennünk Isten Igéjével!

Ezt mondja Pál az igazaknak:

1Korinthus 15:34

„Ébredjetek rá, hogy megigazultatok, és ne vétkezzetek; mert némelyek nem ismerik Istent; megszégyenítésetekre mondom.”

Ha a gyülekezetek úgy tanítanak a megigazulást, mint ahogy a bűnről tanítanak, akkor a gyülekezeti hívők ma már szellemi óriások lennének!

Természetesen van bűn is a világban, de nem szükséges, hogy egy csomó járulékos, kitalált tanítást tegyünk hozzá. Mindenki pontosan tudja, hogy mi a bűn, és hogy hogyan kell bűnt cselekedni - azt is tudjuk. Nem kell az embereket arra tanítani, hogy hogyan kövessenek el bűnöket.

Titus 2:11-12

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:”

Ki fog tehát megtanítani minket? A prédikátorok? Azok a prédikátorok, akik a bűnben vannak? Akik elítélik a többieket?

Nem! A Szent Szellem fog minket tanítani!

Ahogy mondja az Ige: *„Isten üdvözítő kegyelme minden embernek egyformán megjelent.”*

Tehát nekem nem kell erről külön tanítanom. Ezért én Isten igazságáról tanítok! Hogyan lehet Isten előtt megigazulni – erről tanítok.

Az üdvösség nem azt jelenti, hogy egy csomó „ne csináld”- ot összeveszel. Az üdvösség egy számos pozitív ajándékot foglal magában. Ugyanabban a csónakban ülünk mindannyian.

Róma 3:19-20

„Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék. Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van.”

A cselekedetek által tehát senki nem tud megigazulni!

Természetesen azokról van szó, akik törvény alatt vannak - de mi nem vagyunk a törvény alatt, mert Jézus Krisztus betöltötte a törvényt:

Máté 5:17

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.”

Róma 3:20-23

„Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte: mert a bűn ismerete a törvény által van. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták; Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által, mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek. Mert nincs különbség. Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.”

Róma 3:23

„Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.”

Pál tehát nem csapta fejbe rögtön a bűnöst az első lépésben, hanem Pál a megigazulást tanítja.

Pál tehát így tanít: mindnyájan ugyanabban a csónakban ülünk - tehát senki nincs, aki a másik fölé tudna kerülni. Mindannyian hasonlatosak vagyunk. A prédikátorok is ebben a csónakban ülnek.

Róma 3:24-27

„Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által, akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszútűréséből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket, és, hogy megmutassa az Ő igazságát a mostani időre nézve is, hogy igaz Ő, amikor megigazítja azt, aki a Jézus hitéből való. Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által.”

Mondja a szöveg, hogy a hit törvénye által?

Ezt *mondja* az Ige: tehát a hit törvénye által.

Az Ószövetség kereteiben a megigazulás tehát a jó cselekedetek által jött. Ez egy nagyon korlátolt megigazulás volt. Bekorlátozott megigazulás volt Isten előtt.

De az Újszövetség törvénye, amiről itt beszél Pál, az a hit törvénye.

Pál azt mondja:

Róma 5:1-2

„Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által, Aki által van a menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben állunk; és dicsekedünk az Isten dicsőségének reménységében.”

Tehát Isten kegyelmébe csak hit által léphetünk be.

A kegyelem korszakában élünk tehát - Pál azt mondja tehát, hogy ebben a kegyelemben élünk.

Ez azt jelenti, hogy mivel kegyelemben élünk, nekünk állandóan bünt kellene elkövetni?

Nem, nem! Szó nincs róla! De természetesen a hitnek a *törvénye*, amiben élnünk kell!

Nem olyan a hit törvénye, mint bármely más rögzített törvény, mint például a gravitáció törvénye. A hit törvénye Isten által kimunkált törvény.

A gravitáció 100%-ban működik, állandóan. A hitben pedig állandóan növekszünk, kicsi kis apró lépésekkel, egyre nagyobb mértékben tesszük magunkévá a hitet.

Hol van tehát a dicsekedés? – kérdezi Pál.

Azt mondja Pál: *kirekesztetett.*

Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem! Hanem a hit törvénye által.

Róma 3:28

„Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.”

Róma 3:31

„A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-é a hit által? Távol legyen! Sőt, inkább a törvényt megerősítjük.”

Pál tehát nem arról beszél, hogy az ószövetségi törvényeket újra meg kellene alapozni. Pál arról beszél, hogy az *Újszövetség* törvényét kell megalapozni. Ez az a törvény - az Újszövetség törvénye -, amely szabaddá tud benneteket tenni az ószövetségi törvények alól.

Az Ószövetségben az van megírva, hogy aki bűnözik, az meghal. Aki bűnt követ el, annak halál az ára.

De nekünk van egy magasabb rendű törvény.

Róma 7:14-22

„Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve. Mert amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt teszem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó. Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok. Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én cselekszem már azt, hanem a bennem lakozó bűn. Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy a jót akarom cselekedni, mégis a rossz áll közel hozzám. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint;”

Azt mondja tehát: *„gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint.”*

Nézzétek meg a folytatást!

Róma 7:23-24

„De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul át a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. Oh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből?”

Hogy megértsétek, hogy Pál itt miről beszél: a rómaiak időszakájában volt egy hagyomány. Ha valakit gyilkosságon kaptak, és ezt rá tudták bizonyítani, akkor összekötötték a gyilkost azzal, akit meggyilkolt, a halottal. Szemtől-szembe összekötötték őket, amíg a gyilkos meg nem halt.

Pál itt ezt kérdezi: *„Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?”*

Pál tehát itt felfedezi, hogy van egy belső ember, aki szeretne Isten törvényében járni. Szeretne aszerint járni, ami igaz, ami helyes. De van egy másik törvény, ami a tagjainkban dolgozik.

Természetesen hogy Pál, amikor itt ír, az ószövetségi törvényekre utal.

Róma 7:25

„Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért jóllehet én az elmémmel az Isten törvényének, testemmel azonban a bűn törvényének szolgállok.”

Ki fog tehát megszabadítani minket? Jézus Krisztus.

Világosan látjátok tehát, hogy Pál két emberről beszél: a belső emberéről, és a külső emberről.

Róma 8:1

„Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.”

Tehát mi azt szeretnénk, ha Jézus Krisztus testéhez lennénk odakötözve, addig, amíg ugyanaz a Szellem, ami Benne van, az megeleveníti a mi halandó testeinket is. Ugyanaz a Szellem, aki tehát Jézus Krisztust feltámasztotta a halálból.

Ezt mondja a 2.vers folytatólag:

Róma 8:2

„Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.”

Van tehát egy magasabb rendű törvény, az élet szellemének törvénye, ami magasabb a bűn és a halál törvényénél.

Az ószövetségi törvények alatt, amikor is a bűn zsoldja halál volt - de az 1János 1:9 ezt is elrendezi:

1János 1: 9

„Ha megvalljuk bűneinket, hû és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.”

Minden hamisságtól megtisztít tehát bennünket!

Ha minden hamisságtól megtisztít, akkor mi marad? Semmi, csak maga a tisztaság.

Tehát mi Isten igazsága vagyunk Jézus Krisztusban.

Nem azt jelenti, hogy tökéletesek vagyunk. Azt jelenti, ha Jézus Krisztusban vagyunk, akkor az élet szellemének törvénye megelevenít minket, és szabaddá tesz minket a bűn és a halál törvényétől.

Ez azt jelenti tehát, hogy a bűn és a halál törvénye nem működik az életünk felett, és nem befolyásolhat minket!

Vannak olyan keresztények, akik úgy vallják, hogy: *én csak egy bűnös vagyok, akit Isten megváltott a kegyelme által.*

Aki így beszél, annak újra szüksége lenne arra, hogy újjászülessen, mert a kegyelemhez csak hit által juthatsz hozzá, cselekedetek által nem lehet eljutni a kegyelemhez.

Ez az Újszövetség új törvénye!

Isten kegyelme alá csak az Újszövetség új törvénye által juthatsz el. Nem cselekedetek által, nem az Ószövetség törvényei által! Nem a bűn és a halál törvénye által!

Tehát a bűn és a halál törvénye nem működik a keresztények felett többé!

Pál azt mondja, hogy: *a bűn nem uralkodik többé felettünk:*

Róma 6:14

„Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.”

Nem vagyunk a törvény alatt! Egy új törvény alatt vagyunk: a kegyelem törvénye alatt.

Ezért tehát a bűn nem uralkodhat egy újjászületett keresztény felett!

Ha lehetővé teszi, akkor természetesen uralkodni fog, de nem automatikus uralmat jelent.

Miért hívunk egy bűnöst bűnösnek? Mert ez az, amit a legjobb tudása szerint tud tenni egy bűnös: bűnt követ el. Folyamatosan gyakorolja, abban él, bűnben él. Nem tudja megszakítani, nem tudja abbahagyni, állandóan börtönben van. Nem tud kikerülni a börtönből.

De Jézus Krisztus Szelleme, az Élet Szelleme megszabadított minket!

Azt kérdezi valaki: *ha valaki egyszer megváltást kapott, akkor az már végleges?*

Nagyon nehéz visszacsinálni a dolgot, de ha valaki akarja, megszabadulhat úgymond Jézus Krisztustól, ha nagyon erőlködik. De ne felejtsetek el, ott van Isten kegyelme rajtunk! Meg kell vallani a bűneinket! Nagyon nehéz tehát úgymond visszaesni Jézustól.

A baptisták például nem hiszik ezt, a visszaesés lehetőségét.

A pünkösdisták hiszik ezt a visszaesést, és természetesen gyakorolják is. De itt van nekünk a csodálatos Ige, az *1János 1:9*. Ez a keresztényeknek íródott, és nem a bűnösöknek!

Az ördög folyamatosan ki fogja ásni a múltatokat - ez pedig egy nagyon fő akadálya a hitetek fejlődésének. Az ördög az, aki állandóan kiássa a múltad negatív dolgait!

Isten a megbocsátás tengerébe dobja, és elfelejti, nem emlékszik róla. Ezért használjátok a hiteteket! Használjátok a hiteteket abban, amit az *1János 1:9* mond, és állítsátok vissza a kapcsolatokat Istennel a helyes, igaz kapcsolatra!

Nagy különbség van aközött, hogy egy bűnös ember él bűnben, vagy egy keresztény, ha bűnt követ el. A keresztények ilyenkor tehát a baráti kapcsolatból kerülnek ki Istennel.

A bűnös pedig azért követi el a bűnt, mert nem tud mást tenni, csak bűnt elkövetni.

1János 3:9

„Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad az Ő magja; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhogy Istentől született.”

Úgy lehetne jobban fordítani, hogy: *nem gyakorolja a bűnt folyamatosan.*

A bűnös folyamatosan bűnben él, és nem tudja leállítani, nem tud segíteni magán.

A keresztények nem tudják, tehát nincs lehetőségük arra, hogy folyamatosan bűnben éljenek, mert Isten Szelleme lakik bennük.

Ha állandóan és folyamatosan bűnben élnek, arra van szükségük, hogy újjászülessenek.

Róma 8:7

„Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti.”

A keresztényeknek sajnos nagyon testi a gondolkodásuk! De a testi gondolkodással nem lehet Isten törvényét megközelíteni!

Milyen törvényt? A hit törvényét. Nem lehet hitet szerezni azáltal, hogy a fejedben erőlködsz, mert a hit a szívünkben munkálkodik. Nem lehet hinni a dolgokat a fejünkben! A szívünkkel, a szellemünkkel tudunk csak hinni.

Azért, mert egy keresztény bűnt követett el, nem válik bűnössé! Az a sok érvelés és gondolkodás az, ami elrontja a helyzetet.

Hit által kapjátok meg a bűnbocsánatot is, mert hiszitek, hogy Jézus Krisztus vére elegendő volt a bűnötök eltörlésére.

Természetesen megtehetitek, hogy saját akaratotokból Isten ellen fordultok. De addig, amíg a saját belső emberetek a helyes dolgokat akarja csinálni, és ezért küzd, addig nem váltok bűnössé, még akkor is, ha bűnt követtetek el.

Természetesen én, amikor a börtönben járok meglátogatni börtönbe zártakat, attól én még nem vagyok velük közösségben, nem vagyok börtönbe zárva. Azért, mert én a börtönben tartózkodom, nem jelenti azt, hogy én is bebörtönzött lennék.

Azért, mert én bünt követtem el egyszer, nem jelenti azt, hogy én bűnös vagyok.

Hogy jutunk el az élet szellemének a törvényéhez? A hit törvénye által tudunk oda belépni. Kegyelembe tehát hit által lehet belépni. Nem cselekedetek által!

A múlt vasárnap volt itt egy fiatalember, akinek nagyon nagy szüksége lenne erre a tanításra, hogy megtanulja, hogy a bűnbocsánatot is csak hit által tudja elfogadni. Hinnie kellene a Bibliát, hogy be tudjon lépni abba a kegyelembe. Megújítani a gondolkodását, és megdorgálni az ördögöt, amikor visszahozza a múltját - mert az ördög az, aki állandóan kiássa a múltadból azokat a dolgokat, amiket Isten már megbocsátott.

Tehát Isten az Igéjében megtervezte már az Ő Szelleme által, hogy az Igéje hitet termeljen a számokra.

A Márk 11:22-23-ból megérthetitek ezt. Itt, ebben az Igében tehát ez van elmagyarázva. Isten tehát így tervezte az Igéjét!

Márk 11:22-23

„És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. Bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz néki, amit mondott.”

A *szívében* nem szabad tehát kételkednie!

A hegy pedig, amiről Jézus jelképesen beszél az életedben felmerülő probléma. Nektek kell megparancsolni, hogy tűnjön el az életedből, és neked kell hinni, hogy amit mondasz, megtörténik.

Ha csak mondod, attól nem fog megtörténni. De ha kimondod, az része annak, hogy az valósággá váljon. Hinned kell tehát saját magadnak, hogy azok a dolgok, amelyeket kimondasz, az valóban megtörténik.

Jézus ezt tanította: *legyen tehát a ti válaszotok igen, vagy nem.*

Mert nagyon sokszor az ördög tervezgeti, hogy olyanokat mondat veletek, olyan sok szemetet, hogy a végén nem lesz hitetek abban, amit kimondotok.

Azt mondja az ember, hogy: *olyan rosszul vagyok, hogy már majd' meghalok.*

Számtalan ilyen más mondás van: *addig nevettem már, hogy majd' meghaltam!*

Látjátok, a sátán így programoz minket.

Természetesen nem hiszi az ember, amikor ezt mondja, mégis kimondogatja.

Jobban teszed, ha nem kezdesz hinni abban, amit kimondasz ilyenkor! Nem haltál meg, amiért egyszer kimondtad. De a fő, hogy megértsétek, a sátán próbál minket ilyen programozásra rávenni, hogy visszatartson minket attól, hogy ha valóban a hegyhez beszélünk, nehogy az megtörténjen, amit a hegynek mondunk.

Ezért mondja Jézus azt, hogy a válaszotok rövid legyen és tömör: igen, vagy nem.

Mondjátok ki, amit igazából, a szívetekből gondoltok, és *csak* azt mondjátok! Legyen minden szavatokban, amit kimondotok mély hitetek! Mert amikor csak szemetet beszél az ember, és nincs mögötte hit, amiket kimond, csak ilyen háttérbeszélgetéseket folytat – legyöngíti a hitét.

A Biblia azt mondja, hogy a nevetés maga orvosság, egy boldog szív, ezért aztán az nem jó, ha az ember azt mondogatja, hogy: *annyira nevettem már, hogy majd' meghaltam.*

Azt kellene mondani az Ige alapján: *annyit nevettem, hogy azt hittem, hogy örökké élek.* ☺

Mondhatja valaki, hogy túl sokat beszélünk arról, hogy mi az, amit kimondunk, és mi az, amit nem. De tudjátok, van a Máté 12-ben egy rész, ami nagyon fontos, amit Jézus tanít, és azért, mert bizonyos speciális területekre koncentráltam, amikor tanítottam, nagyon sok más Ige kimaradt, ami szintén nagyon fontos lenne. Ez most nagyon fontos lesz, amit Jézus itt tanít!

Máté 12:34-37

„Mérgek kígyóknak fajzatai, mimódon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a szája. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te beszédedből ismertétel igaznak, és a te beszédedből ismertétel hamisnak.”

Tehát a szív bőségéből szólal meg a száj. Ami a szívünkön van, az jön ki a szánkra.

A *Márk 4*-ben van az a rész, amiről most nem fogunk tanítani, de ehhez közvetlenül kapcsolódik, hogy hogyan kell beültetni a szívünkbe azt a magot, ami utána kikel a szellemünk által. Legyen ez rossz mag, legyen ez jó mag – ugyanúgy működik.

Legyen ez rossz mag, legyen ez jó mag – működik, mert ez van összekötetésben a hitünkkel.

Ahogy beszélünk tehát a hit törvényéről, működik mind a két irányban.

2Korinthus 4:13

„Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szoltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;”

Tudjátok-e, hogy ez az Ige Dávidod idézi? A *Zsoltárok 116:10* Igének egy idézete ez.

A leginkább ez az, amit teszünk, mert azért szólunk, mert hisszük.

Tüsszögünk túl sokszor. Amikor tüsszögni kezdesz, akkor azt mondod, hogy: *influenzás lettem. Mindig én vagyok az első, aki elkapom ezt a rohadt influenzát* – mondjátok. *Ebben az idejében az évben mindig engem kap el először. Ugye, hogy milyen szörnyű!*

Jézus meg azt mondja, hogy meglesz néki, amit mondott.

Valóban: amit mondotok, az meglesz nektek, mert a hit törvénye automatikusan végrehajtódik bennünk. Sokkal inkább érintve vagyunk ebben, mint gondolnánk!

Megpróbáljuk ezt kitisztogatni, hogy tisztán lássatok!

Tehát nem csak hogy kimondja az ember, amit hisz - általában hajlamosak vagyunk erre - hanem visszafelé is működik, hogy hisszük, amit nagyon sokszor kimondogatunk. Mert ha nem hiszed, de nagyon sokat mondogatod, előbb utóbb el fogod hinni.

Így tudja az ember magának bebeszélni, hogy a végén depressziós lesz például. Ezekhez az alapelvekhez kötődik az is.

Ezek az isteni törvények nem olyanok, mint például a fizika törvénye, a gravitáció. Nem azonnal, és nem ott azonnal rögtön 100%-ban minden egyes esetben működik. Vagyis megvan a választásotok: amit az érzelmi kitöréseidben mondtál, vagy amit nem éppen az ilyen kitöréseidben mondtál.

Ne felejtsetek el, mit tanított Jézus a tanítványainak: a megbocsátást! Jézus, amikor tanította a tanítványait, azt mondta, hogy: *hetvenszer hétszer kell megbocsátanotok*.

Pontosan ennyiszor kell megbocsátanotok egy nap – Jézus ezt mondta.

Jézus ezt azért célozta meg így, hogy már a lehetetlenség határaiba tegye, amit mondott. Az apostolok felfedezték, ha valóban ennyiszor meg kell bocsátani egy nap, ez már a hit határait súrolja. Mondták ezért Jézusnak, hogy: *Jézus, akkor növeld a hitünket!* Mert rájöttek arra, hogy valakinek ennyiszor megbocsátani egy nap - erre már hitre van szükségük.

Néha az embernek még egyetlen egyszer is nehezebb esik egy nap megbocsátani. Ezért aztán szükséges a hitbe kapaszkodni, hogy az ember meg tudja tenni ezt.

Nagyon sok minden van az életben, amit nem tudtok máshogy megtenni, csak hit által. Az egyik ilyen: nem tudtok üdvösséget szerezni, csak hit által.

Tehát az Ige, amit fel fogunk olvasni, azzal kapcsolatos lesz, hogy meg kell bocsátanunk egymásnak!

Lukács 17:5-6

„És mondának az apostolok az Úrnak: Növeld a mi hitünket! Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ezt mondanátok ím ez eperfának: Szakadj ki gyökerestől, és plántáltassál a tengerbe; és engedne néktek.”

Jézus természetesen nem arról beszélt, hogy az eperfát helyezzük át a tengerbe. Talán azért mondta Jézus ezt a példát, mert az út mentén ott volt ez az eperfa. Jézus arról beszél, hogy hogyan lehet a problémákat *kitörölni* az életemből.

A tanítványoknak szükségük volt tehát hitre, érezték, hogy nincs elég hitük, mondták Jézusnak, hogy: *adjál nekünk több hitet!*

Jézus azt válaszolta nekik, hogy: *nem kell, hogy a hatalmasnál is még hatalmasabb hitetek legyen!*

Nem a mag *méretére* utal Jézus, hanem azt mondja, hogy: *ha hitetek lenne, mint egy mag.*

Mi a lényege egy magnak? Hogy a mag hitet tud termelni. A mag azt mondja neked: *ha engem elvetsz a földre, én ki fogok növekedni. Én magam meg tudom tenni.* Az igazság az, ha ennek ellenére ezt a magot egy zacskóban tartod, az a mag nem tud kinövekedni. Tehát a mag egymagában nem tudja kitermelni, ami hitben benne van. Tehát: a magot el kell vetned a földre, és amint ezt megtetted, abban a pillanatban a mag a földből kiveszi, ami szükséges a számára, és termelni fog, létrehozza magát.

Amit Jézus itt mond tehát: ha hitetek lenne, mint egy mag, azt mondanátok, hogy: *ne akadályozz engem többet! Megbocsátatlanság, ne akadályozz engem többet!*

Tehát a meg nem bocsátás, mint probléma volt az apostolok fő problémája, és ez akadályozta őket a hitükben. Tehát ki kell mondani, hogy: *mint maga a meg nem bocsátás, te többet nem akadályozol engem az én életemben!* Hitben kell kimondani: *Te már a múlté vagy! Elhatároztam, eldöntöttem az életemben, hogy én megbocsátok! Talán nem akarok megbocsátani, de Isten Igéje azt akarja!* Ezért aztán meg kell bocsátanod.

Ha nem bocsátasz meg, azt mondja az Ige a Bibliában, Jézus azt tanítja, ha te nem bocsátasz meg a felebarátaidnak, Isten sem tud megbocsátani neked! És mivel én nem vagyok tökéletes, ez az egy módomban van, hogy Isten megbocsásson nekem, ha én is megbocsátok másoknak.

Tehát ez egy elhatározás, egy döntés, amit nektek kell megtennetek!

Tehát azt mondd az Atyának: *Atyám, elhatároztam, és kimondom a számmal, hogy megbocsátok.*

Lehet, hogy hetek telnek el, mire úgy érzed a szívedben, hogy valóban ez már nincs ott, és megbocsátottál – ki kell *mondanod*, hogy megbocsátottál. Mert ebbe a kegyelembe is csak hit által tudsz eljutni.

Valaki azt mondhatja, hogy: *ne haragudj, de én ennek nem tudok megbocsátani többet.*

Megmondom, nagyon rosszat teszel magadnak, mert a megbocsátatlanság egyszerűen kizár minden áldás alól, és legálisan átadod magad az ördögnek ezáltal, amikor a meg nem bocsátás dolgozik a szívedben.

Ha valaki meg nem bocsátásban él, akkor hagyja, hogy az ördög munkálkodjon az életében.

Máté 18:34

„És megharagudván az Ő ura, átadta őt a hóhérok kezébe, mígnem megfizeti mind, amivel tartozik.”

Tehát Isten kiengedte a szavát, kibocsátotta a szavát, és he te nem bocsátasz meg, Isten is a szavát fogja megtenni.

Ha tökéletes vagy, akkor talán sikerül, ha meg nem bocsátasz.

Természetesen nagyon sok tökéletes keresztény létezik itt a városban – tagadhatatlan. Mind elmagyarázta nekem, hogy én milyen tökéletlen vagyok. Azt hiszem, nekik van egy nagy problémájuk...

Jézus tehát tanította, hogy hogyan lehet ezeket a törvényeket az életemben alkalmazni.

Itt éppen a meg nem bocsátásról tanította az apostolokat, mert nem igazán szükséges ahhoz sem nagy hit. Elég, ha akkora hitetek van, mint egy mag, mert ha ezt a magot elveted, a többi elvégzi.

Az apostolok azt kérték Jézustól, hogy adjon nekik nagyobb hitet. De hitet nem fogsz kapni azáltal, hogy kérsz.

Amit tehát Jézus mond: *ha annyi hitetek lenne, mint egy mag, akkor azt mondanátok.*

Pál is azt mondja, hogy a hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéjéből van. És ez még mielőtt valósággá válik.

Jézus folyamatosan tanította a tanítványait. Jézus azt mondta, hogy: *az Atyám munkáját bevégeztem.* Ezt akkor mondta, amikor még nem halt kereszthalált. Mondta, hogy: *elhagyom, kilépek ebből a világból* – még mindig ott volt a tanítványaival. Tehát egy olyan világban élt Jézus, amikor előszólította azokat a dolgokat a hite által, és a szava által, amelyek nem léteztek.

A következő versben látjátok ezt, például:

János 17:11

„És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!”

János 17:4

„Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.”

Tehát még nem ment el a világból, még nem is halt meg Jézus ebben az időben, amikor ezt mondta, de már kijelentette a dolgok végét.

Isten próbál nekünk valamit tanítani itt a földön: hogy hogyan lehet győzedelmeskedni az átkok felett - mert ezek az átkok sajnos itt vannak a világban.

A János 10:10-ben mondja az Ige:

János 10:10

„A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővítködjenek.”

Jézus megpróbál minket tanítani, hogy hogyan tudjuk legyőzni az élet átkait. A hit által lehet a problémáinkat, a nehéz helyzeteinket győzelemmel véghez vinni. Tehát hogyan lehet a gonoszt jóval meggyőzni.

Egy olyan alapelvbe fogunk belemélyedni, amelyet Jézus tanított a tanítványainak.

Te is tudsz a te anyagi problémáidhoz például szólni. Kijelented, hogy: *te többet nem akadályozol engem! A meg nem bocsátás szelleme, te többet nem akadályozol engem!*

De ezt a magot először el kell vetned a szívedben: ki kell mondanod, mert addig nem működik.

Valaki megkérdezheti, hogy: *honnan veszem én ezt a magot?*

Pontosan úgy, hogy azt az Igét idézed – és bibliai hitet pedig csak a Bibliából kapsz.

Róma 12:3

„Mert a nékem adott kegyelem által mondom mindenkinek közöttetek, hogy senki ne tartsa többre magát, mint kell, hanem józanul gondolkodjék, amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.”

„Az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét.”

Kérdezem én akkor, hogy hogyan lehet ezt a hitet mérni, hogy egy picike van belőle, egy pár grammnyi, vagy egy pár tonna?

Ha Isten Igéje hitet termel, akkor az csak úgy lehet, ha Isten Igéje hittel teljes. Mert ha nem így lenne, akkor nem kaphatnál hitet azáltal, hogy hallgatod Isten Igéjét - ezért Isten Igéje hittel teljes kell, hogy legyen.

Az egyetlen mód tehát arra, hogy az ember lemérje, hogy mennyi hit van benne, hogy megmérjük, hogy mennyi Ige van a szívében.

János 15:7

„Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.”

Természetesen Jézus a hit imájáról tanít itt.

Ha az Ige ott van, akkor már a hit is ott van. Ha az Ige ott van bennünk, akkor Isten ismerete, és Isten akarata van bennünk. Akkor természetesen már kérheted, amit te akarsz. Akkor már nem szerencsejátékot játszol, és nem csak úgy kitalálgatod, hogy mit kellene kérned – és akkor minden egyes alkalommal működik. Mert a hit törvénye valóság, és az működik.

Ha nem működteted, akkor ne okold ezért Istent! Mert Isten Igéje maga a romolhatatlan mag. Hogy te mi teszel ezzel, és mit nem – fogja kitermelni a sikert, vagy a kudarcokat.

Az emberek, helytelenül, Istent okolják, hogy nem működik. Természetesen az életkörülményeidnek is meg kell változni az életedben, de az Istent nem fogod tudni megváltoztatni!

Valaki mondhatja, hogy: *imádkoztam valakiért, és az meghalt.*

Megváltoztatta ez Isten Igéjét? Nem! Csak folyamatosan imádkozz tovább a betegekért, mert Isten Igéje az igazság! Ezért ne alapozzátok a hiteteket a megtapasztalásokra, hanem maradjatok az Igével!

Természetesen a hitedet az Ige fogja mérni.

Természetesen valaki megváltást nyerhet Istentől, és még mindig az ördög szókinszét, gondolkörét használja.

Vannak olyan keresztények, akik hisznek az üdvösségben, de amikor a Szent Szellemmel való betöltekezéshez, és a nyelveken szóláshoz jönnek, akkor kijelentik, hogy az már elmúlt az apostolokkal együtt.

Mi a rossz ezekkel az egyénekkal kapcsolatban? Az, hogy őket így tanították, és természetesen, ha valakit így tanítanak, akkor így is fogja hinni. Ez az illető tehát igaz a szívében, de helytelen a fejében.

Mi akkor a probléma? Megvan tehát a szívében az üdvösség Igéje, és az működik számára, de nincs meg a Szent Szellemmel való megkeresztelkedés Igéje a szívében. Tehát a hite a Szent Szellemmel való betöltekezéssel kapcsolatban nulla! Nincs hite, mert nincs Ige a szívében ezzel kapcsolatban. Az üdvösségével kapcsolatban 100%-os.

Elmész, és megnézel egy másik keresztényt: hiszi az üdvösséget is, és a Szent Szellemmel való betöltekezést is, de ki fogja jelenteni, hogy a gyógyulás már megszűnt az apostolokkal. Tehát mi az ő hitnek a mértéke, amikor a gyógyulásról van szó? Nulla.

Van olyan keresztény, aki mindezeket hiszi, de nem hisz az anyagi fejlődésben. Úgy hiszi a szívében, hogy az csodálatos dolog, ha Isten számára szegények vagyunk. Az ő szívében az anyagi áldással kapcsolatban a hit nulla. Az ő hitének a mértéke az Isten Igéjéből származik.

Mondhatja valaki, hogy úgy beszélünk, mintha nagyobb hitünk lenne, mint magának Ábrahámnak volt.

Hát persze, nekünk több a Bibliánk! Ábrahámnak honnan lett volna hite arra, hogy nyelveken beszéljen? Nem volt hite arra, hogy Szent Szellemmel való keresztisége legyen. De ennek ellenére Ábrahám volt a leggazdagabb ember akkor a földön. Milliókkal áldotta meg Isten Ábrahámot!

2Korinthus 8:9

„Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelmét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek.”

Van, amikor emberek ezt az Igét alapul véve szegénységet prédikálnak az emberek számára.

Mi szabadok vagyunk a bűn és a halál törvényétől. Ezért szenvedett Jézus, hogy mi szabadok lehessünk!

Ha megváltott minket Jézus a szegénység alól – valaki azt mondja erre: *hát akkor senkinek nem kellene szegénynek lenni!*

Ez nagyon jól hangzik!

Vegyük azt, hogy Jézus megváltott minket a bűnök alól. Akkor nem lehetnének bűnösök a világon. Ha Jézus megváltott minket a betegségek alól, nem lehetnének keresztények, akik betegek! A Biblia azt mondja, hogy: *Isten elküldte a szavát, és meggyógyította őket.*

Zsoltárok 107:20

„Kibocsátá az Ő Igéjét és meggyógyítá őket, és megmenté őket a pusztulástól.”

Az ilyen fajta érvelés tehát teljesen értelmetlen, mert látjátok, hogy abban van meg a hit mértéke, aki a hit magját a szívébe helyezte.

A következőkben pedig rátérünk a megigazulás tanítására:

Róma 10:1-3

„Atyámfiak, szívem szerint kívánom és Istentől könyörgöm az Izrael üdvösségét. Mert bizonyoságot teszek felőlük, hogy Isten iránt való buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint. Mert az Istentől eredő megigazulást nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezően érvényesíteni, az Istentől eredő megigazulásnak nem engedelmeskedtek.”

Itt vallásos emberekről van szó! Ezek tehát úgy mennek Isten elé, hogy: *Atyám, hát, hiszen én fizetem a tizedet, miért nem gyógyítasz meg engem?*

Az egyik ok: azért, mert te átok alatt vagy. Nem azért vagy átok alatt, mert tizedet fizetsz, hanem azért vagy átok alatt, mert úgy hiszed, hogy ezért Isten tartozik neked valamivel.

Róma 10:4

„Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.”

Ha Krisztust hiszed, ez a vége a törvénynek. Ez a vége az ószövetségi törvényeknek!

Róma 10:5

„Mert Mózes a törvényből való megigazulásról azt írja, hogy aki azokat cselekszi, él azok által.”

Látjátok, a cselekedetek nagyon jók voltak az Ószövetségben, de onnantól kezdve nem.

Tehát valaki, ha soha nem törte meg a törvényt, egyetlen egy ilyen ember volt – ez Jézus volt. És Ő megkapta az áldásokat ezért.

Róma 10:6a

„A hitből való igazság pedig így szól.”

Vagyis eljutunk egy új szövetséghez, és itt mondja az Ige, hogy: *a hit pedig így szól.* Vagyis a hit, amely Isten forrásaira tud becsatlakozni, és a kegyelemhez csak hit által tud eljutni. Megmondja nektek, hogy mi az, amit a hit igazsága nem mond - ez az, amit nem kellene mondanotok:

Róma 10:6-8

„A hitből eredő megigazulásról pedig így szól: Ne mondd a te szívedben: Kicsoda megy föl a mennybe? Azaz, hogy Krisztust aláhozza; Avagy: Kicsoda száll le a mélységbe? Azaz, hogy Krisztust a halálból felhozza. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.”

Ki az, aki ezt mondja?

Te is mondhatnád, vagy én is: *gyere, Uram, és érints meg engem!* - és az Úr nem fog lejönni, mert az Úr a Mennyei Atyának a jobbára felmagasztaltatott. Addig, amíg az összes ellensége a lábai alá nem lesz helyezve. Viszont elküldte a szavát!

Tudjátok, nyolc helyen találhatjátok az Igében meg ezt az idézetet, hogy Jézus arra vár, hogy a gyülekezete összeálljon, és az ellenségei mind a lábai alatt legyenek.

Róma 10:8

„De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.”

Tehát Isten az Ige, Isten Igéjét a hit beszédének nevezi.

Miért? Azért, mert a beszéd, Isten Igéje hittel teljes. A hit pedig Istennek a szent energiája - és az Ő Igéjében lakik ez a hit.

Ha csak a Bibliát otthon elfekteted, azáltal az a hit nem lesz a tiéd.

De ha benned van ez az Ige, akkor az energiát jelent a számodra.

Pál itt azt meséli el, hogy hogyan lehet az Igét a könyvből a szívedbe helyezni, hogy Isten ígéreteit a szellemedbe tudd beépíteni.

Azt mondja: *„közel hozzád a beszéd. A szádban, és a szívedben van!”*

Nem a pásztorok, nem a prédikátorok szájában!